

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Saa længe det ærede Medlem deltager i aktiv Politik, maa han finde sig i, at hans politiske Handlinger bedømmes af alle her i Landet.

Vejen: Jeg takker for den højtærede Ministers Svar paa mine to Spørgsmaal, men jeg maa sige, at jeg er ikke enig med Ministeren i hans Opfattelse. Jeg er ikke enig i, at de nuværende Aktionærer i Nationalbanken er Ejere i almindelig Forstand af Banken. I den oprindelige Oktroj for Nationalbanken, som er udstedt af Kong Frederik den Sjette, altsaa af Statsmagten, findes der ikke en eneste Antydning af, at Rigsbanken, som den gamle Bank kaldtes, overgaar til Nationalbanken som Ejendom. Der staar i Begyndelsen af Oktrojen, at den gamle Bank overgaar til Nationalbanken til privat Drift, men der staar ikke det mindste om, at den overgaar som Ejendom. Og som Støtte for min Paastand om, at Nationalbankens Aktionærer ingen Ejendomsret har til selve Banken, synes jeg, det tjener, at den gamle Rigsbanks Aktiver og Passiver gik over til Nationalbanken uden noget som helst Vederlag.

Det, der skete ved den Oktroj, som den enevældige Konge gav Nationalbanken, det var, at der blev paalagt Landets Grundejere i By og paa Land visse økonomiske Forpligtelser til Fordel for Nationalbanken, samme Forpligtelser, som i sin Tid var paalagt Grundejerne til Garanti for Rigsbankens Soliditet, for Opfyldelsen af dens Forpligtelser. Det er de samme Rettigheder, der fra Rigsbanken gaar over paa Nationalbanken, men der er ikke mindste Tale om, at de gaar over som Ejendom. Og naar det kun er som en Brugsret, om jeg saa maa sige, Nationalbankens Aktionærer i Henhold til Oktrojen faar visse Rettigheder, saa synes jeg ikke, man kan sige, at disse Rettigheder overgaar som Ejendom.

Det forekommer mig, at hvis vi ikke inden 1938 faar en lovfæstet Ordning, saa vil Forholdet ikke blive nær saa indviklet til den Tid, som den højtærede Minister antydede over for os — men Ministeren antydede maaske ogsaa kun disse store Vanskeligheder, for at vi her i Rigsdagen kunde blive mere villige til at gaa ind paa en Ordning nu. Det er imidlertid min Opfattelse, at Spørgsmaalet vil løses ganske simpelt ved den nugældende Oktrojs Udløb,

Nationalbanken vil saa ganske automatisk gaa over til at blive Statens Ejendom.

Det er klart, at de 27 Mill. Kr., som Nationalbankens Aktionærer har skaffet som Aktiekapital, de er Aktionærernes Ejendom, men naar Rigsbanken i sin Tid ifølge en Beslutning af Statsmagten gik over til Nationalbanken med Aktiver og Passiver, saa maa efter min Mening det samme blive Tilfældet nu, saa maa paa samme Maade Bankens Aktiver og Passiver gaa over til Staten. Og derfor synes jeg ikke, vi skal være saa forhippede paa at faa en Ordning gennemført saadan i Huj og Hast, for der er ingenting, der løber fra os i saa Henseende. Det er i alle Tilfælde min Opfattelse.

Det, jeg her har udviklet, tjener som Svar paa Ministerens Spørgsmaal til mig, om vi vil være med til at ekspropriere Nationalbanken. Nej, jeg vil i alle Tilfælde ikke være med til at ekspropriere Nationalbanken. For Nationalbanken vil efter min Opfattelse ganske automatisk overgaa til Staten i 1938, hvis der ikke kommer en Oktroj inden den Tid.

Handelsministeren (Hauge): Jeg er ikke lidt forbavset over den Stilling, som en af Venstres Medlemmer her giver Udtryk for, og jeg kan tilføje, at det overgaar mine dristigste Forventninger med Hensyn til, at Staten skulde have Rettigheder, som den kan gøre gældende i 1938.

Nu vil jeg spørge det ærede Medlem Hr. Vejen, om han mener, at hans Parti, Venstre, vil staa inde for den Opfattelse, han her har gjort gældende. Jeg ser i denne Forbindelse ganske bort fra det helt fantastiske i, at vi ikke engang behøver at ekspropriere i 1938. Vi kan ganske roligt møde, forstaar jeg, med den gamle Oktroj fra forrige Aarhundredes Begyndelse og sige: Nu er det hele Statens! Efter den Opfattelse, det ærede Medlem gjorde gældende, maatte vi vel kunne klare det ved at give Aktionærerne 27 Mill. Kr., svarende altsaa til deres Aktiebeløb.

Hvis det er Venstres Opfattelse, og man mener, der kan skaffes juridisk Hjemmel for, at man kan komme om ved Sagen paa den Maade, saa har jeg ingen Interesse i at faa dette Lovforslag vedtaget, som vi her behandler. Saa vil jeg foreslaa, at vi venter til 1938 og saa ganske simpelt møderovre i Nationalbanken og gør Statens Ret gældende. Men jeg maa ganske vist dertil føje, at jeg maa have Venstre som Parti med dertil, jeg kan ikke nøjes med det ærede Medlem Hr. Vejen. Jeg tror nemlig